

islandske Fiskerflaade vokset fra 13 Trawlere i 1914 til 30 Trawlere i 1924 og fra 20 store Motorfartøjer til 120 store Motorfartøjer og 20 store Sejlskibe med en Tonnage af ca. 1 200 t. Det vil sige, at Antallet af disse meget store Fiskerfartøjer er syvdoblet paa Island i denne Tid, medens Fiskemateriellet paa Færøerne er blevet staaende ved det selvsamme. Og Forskellen bliver saa meget grellere, som man paa Island for største Delen har faaet store nye og kostbare Baade, medens Færingerne i deres Fattigdom har været nødt til at købe de Kuttere og Motorbaade, som Englænderne ikke længere vil benytte; efterhaanden som de kasseres og gaar ud af den engelske Flaade, bliver de opkøbt af Færingerne, medens ældre Baade bliver lagt til Side som ubrugelige. Følgen heraf har naturligvis været, at Fiskeriudbyttet ogsaa er steget meget mere for Islands end for Færøernes Vedkommende. I 1912 solgte de færøske Fiskere for 2 $\frac{1}{2}$ Mill. Kr., i 1924 for 7 $\frac{3}{4}$ Mill. Kr. og i 1923 kun for 5 $\frac{1}{2}$ Mill. Kr. Det er altsaa kun en Stigning til det 3-dobbelte, medens Værdien af det islandske Fiskeri er steget fra 8 Mill. Kr. i 1912 til ca. 70 Mill. Kr. i 1924, altsaa omtrent til det 10-dobbelte. Før Krigen var det islandske Fiskeri ca. 5 Gange saa stort som det færøske, hvilket svarer til Folketallet, men nu er Forholdet fuldstændig forandret. Det er selvfølgelig Resultatet af, at den islandske Fiskerflaade i de forløbne 10 Aar er blevet moderniseret, fornyet og forøget for mange, mange Penge, medens de færøske Fiskere den Dag i Dag maa sejle med de samme Fartøjer og benytte de samme Fangstredskaber som tidligere.

Nu er det et Spørgsmaal, hvor stor en Del af Skylden herfor der kan lægges paa Danmark. Vi har jo en Lov om Laan til Anskaffelse af Fiskerkuttere, men den benyttes ikke meget. I Fjor er der kun bevilget 5 Laan til et Beløb af 45 000 Kr., medens Færøerne har afbetalt 60 000 Kr., saaledes at der er kommet flere Penge ind i Statskassen paa denne Konto, end der er udbetalt, naar man ser bort fra de 150 000 Kr. til den nye Trawler. Denne Lov bliver altsaa ikke benyttet, og jeg maa sige, at det er maaske det sorteste Kapitel i vort Forhold til Færøerne. Naar disse Smaaøer nu en Gang hører under os, maa det selvfølgelig være os magtpaaliggende at skaffe dem de bedst mulige Baade og Redskaber til at udnytte de store Fiskerigdomme, der findes i Havet omkring Færøerne. Færingerne har lige saa gode Be-

tingelser til at fiske som Islands og Englands Fiskere. Ganske vist foregaar det mest rentable og største Fiskeri ved Island, i Foraarrstiden Syd for Island, om Efteraaret Øst for Island. Men det er kun de islandske Fiskere, der bor paa Vestmannaøerne og ved Reykjavik, der har noget nærmere til Fangstpladserne, de, der bor ved Isafjord og Seydisfjord, har lige saa langt til Fiskepladserne ved Island, for saa vidt de vil fiske paa Islands Sydkyst, som Færingerne. Men disse sidste mangler gode, moderne Redskaber og moderne Driftsformer. Den Driftsmaade, der forefindes paa Færøerne, har medført, at Fiskerne staa i et fuldkomment Slaveforhold, et fuldkomment Afhængighedsforhold til Købmændene. Fiskerne er Blomsten af den færøske Befolkning. Hvert Aar i Februar—Marts Maaneder gaar over 3 000 Færinger til Søs paa disse gamle Kuttere for at fiske ved Island eller for enkeltes Vedkommende oppe under Grønland. Det er Øernes kraftigste og bedste Mænd, der saaledes gaar ud til et meget anstrengende og farefuldt Arbejde. Atlanterhavet er rigt, det giver til Tider et stort Udbytte, men det kræver ogsaa til Tider som Betaling Menneskeliv. Hvert Aar maa Færingerne ofre til Atlanterhavet i Form af Mennesker, i Form af Familieforsørgere. Og Fiskerne faar kun et meget ringe Udbytte af deres haarde Slid. De sejler ud i aabne Baade og sejler næsten altid i hårdt Vejr, i høj Sø og Storm. Naar de kommer paa Fiskepladserne, skal de fiske paa dybt Vand, og Linefiskeri er meget anstrengende. Den, der vil læse en troværdig og sandfærdig Skildring af dette Fiskeri, vil kunne finde en saadan i et af „Dimmalætting“s sidste Numre, hvor en Mand, der har gjort Turen med en af disse Fiskerbaade op til Føngstpladserne, skildrer Livet om Bord for disse ca. 20 Mand, der følger med en saadan Fiskerskude. Han noterer af Skibets Skibsjournal med tørre Tal: Søndag den 20. Marts var det haard Snestorm, næste Dag haard Storm med Islag, tredje Dag høj Storm og Taage, fjerde Dag atter høj Storm, femte Dag løjede Vinden af et Øjeblik, man forsøgte at fiske, men fik ingenting. Næste Dag atter Storm, og saaledes ligger de Dag paa Dag paa samme Sted i det store Hav med høj Sø og døjer alle de Lidelser, der følger med dette Arbejde. Og hvad har de saa ud af deres Slid og Slæb? Det er meget let gjort op, man kender den Gennemsnitsfortjeneste, som en Fisker har i de 7—8 Maaneder fra Marts til hen i Oktober, naar de er ude paa dette